שהרציא ולד רשאי מון לפרוזדור . אבל בפרוזדור עלמו מהורה דלא חשוב כבחון ואם תלמר ואם תאמר והא תמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה

וכדרב מוסיפין טי . דילמא רלחו מון לפרוזדור הוי כילוד ומלמיה דרב מוסיף לימר להא דפריך בבהמה המקשה(חולין שב. ושם) גבי לחם שמם שוברה בתוך מעיה ונעשה מיה בשובר ממלה ולמלי ממלה הא מומלה בלועה היא ומלי רב מוסיף טי' תימה לממי נקט רלחו למשום דהוי כילוד כדמשמע הכא לפיל הוליא יד נמי ממלה מיה מבעה בו לו הסיפלו להא או לאו מומלה בלועה היא ויש לומר דגזרת הכתוב הוא דלא מומלה מד מיהא כילוד כדדיים התם רבי שמעלאל על פני השדה להוליא שובר שבמעי אמו והשתא ניחא (ב) דבעי התם מלי מומלה לרבי שמעלאל חט"ם שמעמו משום דהא מומלה בלועה היא דלא מלא קיש ליה דמיהא עד שילא כל כך דמקרי לידה :

יצתה ז שממלה ט' . נלא מיעומא הוא דת"ל מלי קלמר דמיהי בק"ו מלא ילמה ז הייט מחיט בכלל פסוק זה ות"ח ומלי יתכן רבא מן הכריחת וי"ל דמייני כגון שבים הבליעה רחב כ"כ שלא יסוט נבלה שתחב בו תבירו : **כזה** ת"ל והאוכל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא . תימה היון דבלילה כתיב כבוס בגדיס ובטוע לל כתיב בגדים כדלתכמן לעיל בפ"ק (דף ט.) ובפ"ק דיומא (דף יה.) דלמר ומזה מי הגדה יכבס בגדיו הייט טמא ולפקה רחמנא בלשון הזה ליון טיעור הזה בטוע ולל בטוע משום דלל כתיב ביה בבוס בגדים ויש לומר התם לל כתיב בבוס בגדים ביון שאין בהדיה לאכל הכא מי לל קלי והאוכל לל בטוע ומיהו ליל לל בכתוב בטוע וממילא ניחא דמלי לאכל בטוע כמו התם דלל כתיב בבוס בגדים ומלי מזה בטוע ומיהו תימה בבוס בגדים דבתב רחמנא בלאכל הא בנגיעה בלעי דלא כתיב בבוס בגדים ול"ת דלי לל היה כתיב בבוס בגדים היה מוקמינן ליה בנוגע ולל בטוע דבמי דבבי בבוס בגדים ל"ב לכתוב נוגע כלל ומלה לשום דרשא מילמריך ולם תאמר דבפרק בהמה המקשה (חולין דף עמ.) מפיק מומלה בלועה מהלי קלת הוכלוכל מבכלה יכבס בגדיו ומטמא עד הערב מי לל מסקינן דאכל ממך לנקיעת החמה והשתא הא דלי לאכל לל בלילה ממש הוא דלל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא ויש לומר דהתם משום דאין מקדת יולא מידי פשומו לטמרת

שהרציא ולד רשאי מון לפרוזדור . אבל בפרוזדור עלמו מהורה דלא חשוב כבחון ואם תלמר ואם תאמר והא תמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה

וכדרב מוסיפין טי . דילמא רלחו מון לפרוזדור הוי כילוד ומלמיה דרב מוסיף לימר להא דפריך בבהמה המקשה(חולין שב. ושם) גבי לחם שמם שוברה בתוך מעיה ונעשה מיה בשובר ממלה ולמלי ממלה הא מומלה בלועה היא ומלי רב מוסיף טי' תימה לממי נקט רלחו למשום דהוי כילוד כדמשמע הכא לפיל הוליא יד נמי ממלה מיה מבעה בו לו הסיפלו להא או לאו מומלה בלועה היא ויש לומר דגזרת הכתוב הוא דלא מומלה מד מיהא כילוד כדדיים התם רבי שמעלאל על פני השדה להוליא שובר שבמעי אמו והשתא ניחא (ב) דבעי התם מלי מומלה לרבי שמעלאל חט"ם שמעמו משום דהא מומלה בלועה היא דלא מלא קיש ליה דמיהא עד שילא כל כך דמקרי לידה :

יצתה ז שממלה ט' . נלא מיעומא הוא דת"ל מלי קלמר דמיהי בק"ו מלא ילמה ז הייט מחיט בכלל פסוק זה ות"ח ומלי יתכן רבא מן הכריחת וי"ל דמייני כגון שבים הבליעה רחב כ"כ שלא יסוט נבלה שתחב בו תבירו : **כזה** ת"ל והאוכל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא . תימה היון דבלילה כתיב בבוס בגדים ובטוע לל כתיב בגדים כדלתכמן לעיל בפ"ק (דף ט.) ובפ"ק דיומא (דף יה.) דלמר ומזה מי הגדה יכבס בגדיו הייט טמא ולפקה רחמנא בלשון הזה ליון טיעור הזה בטוע ולל בטוע משום דלל כתיב ביה בבוס בגדים ויש לומר התם לל כתיב בבוס בגדים ביון שאין בהדיה לאכל הכא מי לל קלי והאוכל לל בטוע ומיהו ליל לל בכתוב בטוע וממילא ניחא דמלי לאכל בטוע כמו התם דלל כתיב בבוס בגדים ומלי מזה בטוע ומיהו תימה בבוס בגדים דבתב רחמנא בלאכל הא בנגיעה בלעי דלא כתיב בבוס בגדים ול"ת דלי לל היה כתיב בבוס בגדים היה מוקמינן ליה בנוגע ולל בטוע דבמי דבבי בבוס בגדים ל"ב לכתוב נוגע כלל ומלה לשום דרשא מילמריך ולם תאמר דבפרק בהמה המקשה (חולין דף עמ.) מפיק מומלה בלועה מהלי קלת הוכלוכל מבכלה יכבס בגדיו ומטמא עד הערב מי לל מסקינן דאכל ממך לנקיעת החמה והשתא הא דלי לאכל לל בלילה ממש הוא דלל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא ויש לומר דהתם משום דאין מקדת יולא מידי פשומו לטמרת

שהרציא ולד רשאי מון לפרוזדור . אבל בפרוזדור עלמו מהורה דלא חשוב כבחון ואם תלמר ואם תאמר והא תמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה ואמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם הבעלת בפרוזדור ספקו ממא ויש לומר התם ספקו ממא כשהלת לאון ועוד יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ח דבריהם בהמקשה (חולין דף מה.) ובפרק יש בסר (בכורות דף מו:) מביד לריכותא הא דהאי דרלחו כיולד בתרסובבהמה דלא תכא בהמה מעוה לידם לה

וכדרב מוסיפין טי . דילמא רלחו מון לפרוזדור הוי כילוד ומלמיה דרב מוסיף לימר להא דפריך בבהמה המקשה(חולין שב. ושם) גבי לחם שמם שוברה בתוך מעיה ונעשה מיה בשובר ממלה ולמלי ממלה הא מומלה בלועה היא ומלי רב מוסיף טי' תימה לממי נקט רלחו למשום דהוי כילוד כדמשמע הכא לפיל הוליא יד נמי ממלה מיה מבעה בו לו הסיפלו להא או לאו מומלה בלועה היא ויש לומר דגזרת הכתוב הוא דלא מומלה מד מיהא כילוד כדדיים התם רבי שמעלאל על פני השדה להוליא שובר שבמעי אמו והשתא ניחא (ב) דבעי התם מלי מומלה לרבי שמעלאל חט"ם שמעמו משום דהא מומלה בלועה היא דלא מלא קיש ליה דמיהא עד שילא כל כך דמקרי לידה :

יצתה ז שממלה ט' . נלא מיעומא הוא דת"ל מלי קלמר דמיהי בק"ו מלא ילמה ז הייט מחיט בכלל פסוק זה ות"ח ומלי יתכן רבא מן הכריחת וי"ל דמייני כגון שבים הבליעה רחב כ"כ שלא יסוט נבלה שתחב בו תבירו : **כזה** ת"ל והאוכל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא . תימה היון דבלילה כתיב בבוס בגדים ובטוע לל כתיב בגדים כדלתכמן לעיל בפ"ק (דף ט.) ובפ"ק דיומא (דף יה.) דלמר ומזה מי הגדה יכבס בגדיו הייט טמא ולפקה רחמנא בלשון הזה ליון טיעור הזה בטוע ולל בטוע משום דלל כתיב ביה בבוס בגדים ויש לומר התם לל כתיב בבוס בגדים ביון שאין בהדיה לאכל הכא מי לל קלי והאוכל לל בטוע ומיהו ליל לל בכתוב בטוע וממילא ניחא דמלי לאכל בטוע כמו התם דלל כתיב בבוס בגדים ומלי מזה בטוע ומיהו תימה בבוס בגדים דבתב רחמנא בלאכל הא בנגיעה בלעי דלא כתיב בבוס בגדים ול"ת דלי לל היה כתיב בבוס בגדים היה מוקמינן ליה בנוגע ולל בטוע דבמי דבבי בבוס בגדים ל"ב לכתוב נוגע כלל ומלה לשום דרשא מילמריך ולם תאמר דבפרק בהמה המקשה (חולין דף עמ.) מפיק מומלה בלועה מהלי קלת הוכלוכל מבכלה יכבס בגדיו ומטמא עד הערב מי לל מסקינן דאכל ממך לנקיעת החמה והשתא הא דלי לאכל לל בלילה ממש הוא דלל ליון טיעור לכילה לנוגע ולטמא ויש לומר דהתם משום דאין מקדת יולא מידי פשומו לטמרת

תוספי הרא"ש

שהרציא הלר ראשו דרך לפרוזדור אבל בפרוזדור עצמו פורר דלא חשיב כבחון והא דאמר לעיל פ"ב דם הנמצא בפרוזדור ספקו ממא ר"ל דיש חילוק בין דם ליולדה תור דהתם ספיקו ממא כשהרציאו למרן קאמר. וקשה מהא דאמרינן בריש בהמה המקשה ובפ' יש בכור לגלות דאיצטריך למיתני בארם והבהמה דלידה ראש והיא לידה דאי תנא בארם ה"א משום דחשיב פרצוף דידיה אי תנא בבהמה ה"א משום דאין לה פרוזדור אימא לא תיהן דבעינן שיוציא ולד ראשו דרך לפרוזדור כדמשמע הכא למה לי פרוזדור למנוע לידה ראש שלא תוחזק לידה כיון שהרציא ראשו דרך לפרוזדור ר"ל דפרוזדור דהכא לאו כפרוזדור דהתם אלא עובי היולים קרי פרוזדור שמתכבכה בהן ראש הולד והילכן הוה ס"ד דלא הוי כילוד

וכפרש"י התם :

דאמר רב אושעיא נזירה שמא יוציא ראשו דרך לפרוזדור ונשלתא דרב אושעיא איתמר אהא דאמרינן בפ' בהמה המקשה גבי אשת שבת עוברה בתוך מעיה דהיה מסאה מוסאת ו' וראשה פורורה עד שיצא ורלו דרך אמאי מוסאה בלועה היא ואמאי נקט רב אושעיא נזירה שמא יוציא ראשו וכו' ומרמייהי הבא הא דרב אושעיא לומר דחשוב כילוד בהצטרף הראש ודך לפרוזדור משמע דרב אושעיא אמאי נקט ראשו אפי' הוציא ידו דך לפרוזדור מסאה הויה שנעשה בה דהו לא הוי מוסאה בלועה ר"ל דנזירה הבתו היא דבר שהוא כילוד שמא לא מסאה כדדייש ר' ישמעאל בפ' בהמה המקשה על פני השדה לומר שהוציא שובר שבמעי אמו אשה : **יצתה** ז שממלה קודם שאכלה . לאו מיעומא הוא דא"כ מאי פריך תיתי בק"ו מלא ילמה ז הייט מחיט בכלל פסוק זה ות"ח ומלי יתכן רבא מן הכריחת וי"ל דמייני כגון שבים הבליעה רחב כ"כ שלא יסוט נבלה שתחב בו תבירו . א"נ כי קאמר רבא דבית הסתרים הוי ויש לומר דהכא בבוסר עסיק דלא מלי למיכתב בוסר אלא בלשון זה דמשמע בין בוסר בין מבושל ומשום הכי לא כתיב ביכוס בגדים ובנוגע לא כתיב ביכוס בגדים דהוה לן לאוקמי שיעור אכילה לנשוא דקתיב ביה ביכוס בגדים אבל לא גבי נוגע דלא כתיב ביה ביכוס כראמרינן לעיל גבי מזה ר"ל דאי לא כתיב ביכוס בגדים ובנוגע לא הוי ר"ל למיכתב נשוא כלל ומפילא הוה אמינא מאי אוכל נשוא כיון דאי אפשר למצוא אוכל מפש כמו גבי מזה דלא כתיב ביה ביכוס בגדים ואמרינן מאי מזה נשוא . ומיהו תימה ביכוס בגדים דכתיב בראובל למה לי כ"ת דאי לא כתיב ביכוס הוה מוקמינן ליה בנוגע ולא בנשוא דכתיב ביה ביכוס בגדים הא ליתא דא"כ לא ניכתוב נוגע כלל . ולעיל בפ"ק כתבתי תירוץ בשם הר' יחיאל :